

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 03 august 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2021, declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de avocata Ceban Alina în numele inculpatului

***Bahnari Ghennadi XXXXX**, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX și com. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:*

1) decizia Curții de Apel Chișinău din 20.11.2013, în baza art. 151 alin. (4), 186 alin. (2) lit. c), d), 84 Cod penal, la 13 ani închisoare, cu executare.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 05.05.2021 - 03.08.2021,
instanța de apel: 02.09.2021 - 19.10.2021,
instanța de recurs: 12.01.2022 - 16.02.2022.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 03 august 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Bahnari Ghennadi a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 1 an 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

De la inculpat s-a încasat în folosul statului cheltuielile de judecată în sumă de 1680 lei, în rest cerința procurorului privind încasarea sumei de 99,45 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că, în timp și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, inculpatul Bahnari G. a intrat în posesia substanțelor psihotrope, pe care le păstra asupra sa în scop de întrebuințare personală. La 06.04.2021, în jurul orei 01⁰⁰, în timp ce se afla pe str. Ismail, 114, din mun. Chișinău, urmărind scopul păstrării ilegale de substanțe narcotice și manifestând un comportament suspicios

în consumul și deținerea de astfel de substanțe interzise în circuitul civil, a fost observat de către angajații Biroului de Patrulare și Reacționare Operativă al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, Beregoi A. și Postica A., care întreprindeau măsuri de menținere a ordinii publice pe sectorul deservit. Astfel, angajații poliției nominalizați supra, au depistat pe numitul Bahnari G. și deoarece ultimul avea un comportament suspect și persista bănuiala că păstrează asupra sa substanțe interzise, a fost escortat la sediul IP Centru din mun. Chișinău, str. Bulgară, 40, unde de la ultimul a fost ridicat un pachetel de polietilenă, în care se afla o substanță vegetală uscată, mărunțită, de culoare gălbuie cu miros specific și o lulea din metal combinat cu sticlă, care au fost sigilate și expediate în adresa Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al MAI, pentru efectuarea expertizei. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXXX din 12.04.2021, s-a constatat, că masa vegetală, uscată, mărunțită, de culoare galbenă, de culoare albă, prezentată la examinare, ridicată de la cet. Bahnari G., reprezintă produs etnobotanic ce conține cannabinoidul sintetic - MDMB(N)-022, cu masa totală de 5,93 g., care nu se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, psihotrope și/sau precursorilor acestora, supuse controlului pe teritoriul R. Moldova. Depunerile de substanță de culoare cafenie, cu masa de 0,07 g., de pe suprafața lulelei din metal combinat cu sticlă, ridicată în aceleași circumstanțe, conține cannabinoidul sintetic - MDMB(N)-022, care nu se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, psihotrope și/sau precursorilor acestora, supuse controlului pe teritoriul R. Moldova.

Totodată, în conformitate cu scrisoarea parvenită de la Comitetul Permanent de Control asupra drogurilor din cadrul Agenției Medicamentului și Dispozitive medicale, substanța MDMB(N)-022 constituie analog al substanței 5F-AMB și ABPINACA, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, psihotrope și/sau precursorilor acestora, supuse controlului pe teritoriul R. Moldova. Astfel, conform tabelului nr. I al listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin HG nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea substanței de MDMB(N)-022 (analog 5F-AMB și AB-PINACA) ridicate - 5,93 g. se atribuie la cantități deosebit de mari.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, prin prisma art. 364¹ Cod procedură penală.

Prin urmare, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, ca păstrarea și transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, a recunoscut vina și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, că circumstanțe ce agravează răspunderea penală lipsesc, acesta la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este căsătorit și întreține un copil minor, anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiune deosebit de gravă, fiind eliberat din locurile de detenție la data de 09.02.2021.

Instanța a statuat că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Râșcani, num. Chișinău în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) și art.151 alin.(4) Cod penal la 15 ani și 6 luni închisoare, modificată prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20.11.2013 fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 13 ani închisoare, ceia ce denotă prezența recidivei periculoase, or, fiind anterior condamnat pentru infracțiuni intenționate grave și deosebit de grave a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă.

Potrivit art. 34 alin.(1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Potrivit alin.(2) a normei vizate, recidiva se consideră periculoasă: b) dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă.

În conformitate cu prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amenda și de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, coroborate cu prevederile art. 34 alin. (2) lit. b) și art. 82 alin.(2) Cod penal, noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal sunt: închisoare de la 1 an și 4 luni la 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Reieșind din scopul pedepsei penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și din partea altor persoane, ținând cont de faptul că inculpatul a colaborat cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina totodată având în vedere că în speță sunt stabilite numai circumstanțe atenuante, instanța a concluzionat că corectarea și reeducarea lui va fi posibilă doar în condițiile izolării de societate, prin aplicarea pedepsei de 1 an și 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 ani.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Mîndrescu Maria, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Bahnari G. să fie condamnat în baza art. 217 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar semiînchis.

Apelanta a invocat că, neconștientizarea caracterului infracțional al acțiunilor sale de către inculpat, fiind deja anterior condamnat, duce inevitabil la ideea că concluziile respective de a se corecta nu și-a făcut, ori, în continuare manifestă o atitudine negativă față de normele prohibitive ale codului penal.

Instanța de judecată neîntemeiat a admis aplicarea unei pedepse blânde și inechitabile în raport cu restabilirea echității sociale, proporționalități dintre fapta prejudiciabilă comisă și pedeapsa penală aplicată.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând să-i fie examinat dosarul.

Apelantul a invocat că, nu este de acord cu sentința primei instanțe, deoarece are familie și întreține un copil minor.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2021, apelurile au fost respinse, ca fiind nefondate.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din

care considerent a ajuns la concluzia necesitării numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 ani.

Pedeapsa principală stabilită și individualizată de către instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

În această ordine de idei, acțiunile inculpatului cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă.

În temeiul art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului, instanța de fond a reținut căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

La fel, instanța de judecată la stabilirea pedepsei a ținut cont de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor comise cu intenție, prin sentința Judecătorei Râșcani, num. Chișinău în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 151 alin. (4) Cod penal, la 15 ani și 6 luni închisoare, modificată prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20.11.2013 fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 13 ani închisoare cu ispășire pedepsei în penitenciar de tip închis, ceia ce denotă prezența recidivei periculoase, or, fiind anterior condamnat pentru infracțiuni intenționate grave și deosebit de grave a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă.

Totodată, a ținut cont de prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Potrivit alin. (2) a normei vizate, recidiva se consideră periculoasă: b) dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă.

De prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximumul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amenda și de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, corect a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite din intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat, a comis infracțiunile în termen de probă.

Astfel, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, coroborate cu prevederile art. 34 alin. (2) lit. b) și art. 82 alin. (2) Cod penal, prin

reducerea cu o treime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată just și întemeiat a stabilit noile limite minime și maxime a pedepsei: închisoare de la 1 an și 4 luni la 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Deci, instanța ierarhic inferioară, reieșind din scopul pedepsei penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și din partea altor persoane, ținând cont de faptul că inculpatul a colaborat cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina totodată având în vedere că în speță sunt stabilite numai circumstanțe atenuante, just a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar în condițiile izolării acestuia de societate prin aplicarea pedepsei în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 ani.

Instanța de fond, a ales categoria corectă de pedeapsă, a ținut cont de limitele de pedeapsă stabilite de legea penală și de toate circumstanțele cauzei, drept rezultat numind inculpatului o pedeapsă echitabilă prevăzută de lege.

În cazul respectiv, este neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat, de a fi numită inculpatului o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, în situația în care acesta a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă - până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

Analizând solicitarea inculpatului referitor la aplicarea în privința lui a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că o altă pedeapsă decât cea cu privațiune de libertate nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

Ori, în speță, instanța de fond a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de gravitatea acesteia, de circumstanțele în care a fost săvârșită fapta, astfel din materialele cauzei penale rezultă că, inculpatul este căsătorit și are la întreținere un copil minor, anterior condamnat pentru comiterea infracțiunilor grave și deosebit de grave.

Severitatea pedepsei aplicate inculpatului este justificată de modalitatea în care acesta a conceput și derulat activitatea infracțională, gravitatea faptei comise, care dovedesc perseverența infracțională ridicată întru atingerea scopului urmărit.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii în partea pedepsei numite inculpatului și a dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că, instanța de apel eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 75 Cod penal, nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, modul în care a fost comisă infracțiunea, impactul acesteia asupra întregii societăți, incorect a constatat oportunitatea diminuării pedepsei până aproape de minimul sancțiunii prevăzute de partea generală a Codului penal.

Instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de faptul că:

- fapta săvârșită de inculpat se prezintă de o rezonanță social deosebit de sporită;

- rolul și scopul pedepsei penale de a curma și pr nt mpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or în situația constatării majorării amplitudinii infracțiunilor analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora.

Instanțele de judecată, la aprecierea rolului statului în combaterea fenomenului traficului ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, urmau să țină cont și de obligațiile asumate de R. Moldova la semnarea acordurilor internaționale.

 n drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Ceban Alina, solicitând *casarea totală a deciziei instanței de apel, cu aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal în privința lui Bahnari G., la stabilirea pedepsei.*

Recurenta a invocat că, atât la faza de urmărire penală c t și în instanța de judecată Bahnari G., vina a recunoscut-o integral, a solicitat ca cauza să fie examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, acesta este căsătorit, are un copil minor și este unica sursă de întreținere a familiei.

Din cele expuse mai sus, este echitabilă aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal.

 n drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - hot r rea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examin nd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul c nd hot r rea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, c nd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hot r rea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

 n sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare (*pct. 5. și 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hot r rilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, c t și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea

categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune gravă și are antecedente penale, dar a recunoscut vina și a solicitat judecarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, întreține un copil minor, pedeapsa stabilită de instanțele de fond și de apel este echitabilă, adecvată și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. și 5.I. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul și avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar a acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5.I. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursul acuzatorului, că:
„Instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de faptul că:
-fapta săvârșită de inculpat se prezintă de o rezonanță social deosebit de sporită;

- rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or în situația constatării majorării amplitudinii infracțiunilor analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora. De comun cu cele sus menționate, este de remarcat că instanțele de judecată la aprecierea rolului statului în combaterea fenomenului traficului ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, urmau să țină cont și de obligațiile asumate de R. Moldova la semnarea acordurilor internaționale”, cât și în recursul apărării că: „...este unica sursă de întreținere a familiei..., este echitabilă aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal”, nu au fost invocate și în apel (pct. 3.- 5.1. din decizie).

Prin urmare, aceste recursuri nu au niciun suport juridic în aspectul vizat, fiind neîntemeiate, astfel.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de avocata Ceban Alina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2021, în privința inculpatului Bahnari Ghennadi XXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 martie 2022.

Președinte
Judecători

Nadejda Toma
Iurie Diaconu
Victor Boico